

Fővárosi Ítéltábla

14.Gf.40.289/2021/13/II.

A Fővárosi Ítéltábla a Pákay Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Pákay Barnabás ügyvéd) által képviselt felperes (cím2) felperesnek a dr. Bencze Bálint ügyvéd (cím3) által képviselt alperes1 „végelszámolás alatt” (cím4) I. rendű, a Kovács Andrea Zsuzsanna Ügyvédi Iroda (cím5; ügyintéző: dr. Kovács Andrea Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt alperes2 (cím6) II. rendű és a Jalsovszky Ügyvédi Iroda (cím7; ügyintéző: dr. Jalsovszky Pál ügyvéd) által képviselt alperes3 (cím4) III. rendű alperes ellen felmondás érvénytelenségének megállapítása és egyéb igények iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. július 2-án kelt 13.G.42.310/2018/15-I. számú ítélete ellen a felperes és az I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú perköltségét 1.000.000 (egymillió) forint + áfa ügyvédi munkadíjban, az I. rendű alperes másodfokú perköltségét 1.000.000 (egymillió) forint + áfa ügyvédi munkadíjban és 8.000 (nyolcezer) forint fellebbezési illetékben állapítja meg. A felperes által le nem rótt fellebbezési illeték összege 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes többször módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az az 1999. október 4-én kelt megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) I. rendű alperesi felmondása érvénytelen. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a Megállapodás alapján őt illető használati jog a perbeli ingatlan mindenkori tulajdonosának kezdeményezésére csak annak visszavásárlásával szüntethető meg és a visszavásárlási ár a Megállapodásban meghatározott 44 év határozott időből hátralevő időtartam díjának felel meg, amely jelenleg a még hátralevő 25 év figyelembevételével 250.000.000 forint. Elsődleges keresetének jogi alapjaként a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:9. §-át, a 6:59. § (2) bekezdését, a 6:86. § (1) bekezdését, a 6:88. § (1) bekezdését és a 6:108. § (2) bekezdését jelölte meg. Másodlagosan – az elsődleges keresete alaptalansága esetére – annak megállapítását kérte, hogy ráépítéssel megszerezte a perbeli ingatlan 9/100 arányú tulajdonjogát, egyúttal kérte kötelezni az alpereseket a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének tűrésére. A másodlagos kereseti kérelme körében a Ptk. 5:70. §-ára hivatkozott. Harmadlagosan – eshetőlegesen – 250.000.000 forint és annak 2018. június 27-től járó járulékaik megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest kártérítés címén a Ptk. 6:142 §, a Ptk. 6:143 § és a 6:155.§ (1) bekezdése alapján. Negyedlegesen – eshetőlegesen – jogalap nélküli gazdagodás címén kérte kötelezni az I. rendű alperest 250.000.000 forint és

annak 2018. június 27-től járó járulékaik megfizetésére a Ptk. 6:68. § (2) bekezdése, a 6:155. § (1) bekezdése, a 6:579. § (1) bekezdése és a 6:580. §-a alapján. Mindezen igényei alaptalansága esetére ötödlegesen „egyéb elszámolás” címén kérte kötelezni az I. rendű alperest 250.000.000 forint és annak 2018. június 27-től járó kamata megfizetésére a Ptk. 6:58. §-ára hivatkozással.

II.

[2] Az alperesek kérték a kereset elutasítását.

II.1.

[3] Az I. rendű alperes hivatkozása szerint a Megállapodás 5.2. pontja alapján lehetősége volt a felmondásra, ennek időben meg kellett előznie az elszámolást, ami 52.114 euró átutalásával meg is történt. A felperes által a helység1, cím8 szám alatti ingatlanon (a továbbiakban: Ingatlan) végzett, szerkezetet nem érintő felújítási, karbantartási, állagmegóvási munkák tulajdonjogi igényt nem alapoznak meg, ezt a Megállapodás 2.3 pontja kifejezetten ki is zárja. A felperes nem adta elő az állított szerződésszegést és egyéb jogellenes magatartást sem igazolt, ezért kártérítést sem követelhet. Az I. rendű alperes vitatta, hogy a felperes 250.000.000 forint értékben bármilyen munkát végzett volna, ezért a negyedleges keresetet sem látta alaposnak. Állította továbbá, hogy a tényleges beruházások ellenértéke már beszámításra került a 2018 júniusáig fizetendő bérleti díjba és a felperes az esetleges értéknövekményt már „lelakta” az ingatlanhasználat során ezért az ötödleges kereset is alaptalan.

II.2.

[4] A II. rendű alperes szerint a Megállapodás lehetőséget nyújtott az I. rendű alperesi felmondásra és a használati jog visszavásárlása megtörtént. A tulajdoni igény sem megalapozott, mivel a felperes 1984-ben épületfelújításra vállalt kötelezettséget, amelyet a felek tartós bérleti joggal kívántak kompenzálni. Az sem igazolt, hogy szerkezetet érintő beruházás valósult meg. Alaptalan a kártérítés címén előterjesztett igény is, mivel annak négy konjunktív feltétele hiányzik. A felek a felperes által elvégzett munkálatok értékét beszámítással kívánták rendezni, amelyre vonatkozóan szerződést kötöttek, ezért a jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett követelés sem alapos. A Megállapodás 4.2 pontjában írtak értelmében, ha a Megállapodás nem szűnik meg idő előtt, abban az esetben is az I. rendű alperes által megfizetett visszavásárlási ár került volna elszámolásra, melyből következően az ötödleges kereset is megalapozatlan.

II.3.

[5] A III. rendű alperes érvelése szerint a ráépítésen alapuló tulajdoni igény a PK 7. számú állásfoglalás és az 1959. évi IV. tv. (régí Ptk.) 137. § (3) bekezdése értelmében alaptalan figyelemmel az 1984-es megállapodás 10. cikkére, illetőleg a 4.2. és 5.2. pontjainak rendelkezéseire is.

III.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű és a II. rendű alpereseknek személyenként 6.350.000

forint, a III. rendű alperesnek 5.969.000 forint perköltséget. Rögzítette továbbá, hogy a le nem rótt 1.500.000 forint illeték az állam terhén marad.

III.1.

[7] Határozatában tényként állapította meg, hogy 1984. szeptember 22-én az I. rendű alperes jogelődje (a továbbiakban: I. rendű alperes) és a felperes megállapodást kötöttek az I. rendű alperes 1.500 m² területű irodahelyiségének tartós, hosszú távú bérbeadásáról. Az I. rendű alperes megbízása alapján a felperes kötelezettséget vállalt az Ingatlan teljeskörű tatarozására, helyreállítására és felújítására, ideértve a tervezési, költségvetési és műszaki dokumentáció elkészítését is. Az épület átalakítására és felújítására vonatkozó összes elszámolás elvégzését követően a felperes az I. rendű alperes részére dokumentumokkal alátámasztott költségelemzést nyújt be az összes költségéről magyar forintban kimutatva, amely a tartós bérbeadásra kerülő irodahelyiségek bérletére vonatkozóan előlegnek minősül és a bérleti díjba beszámításra kerül. A bérleti díj mértékét 1.600 forint/m²/évben határozták meg a jóváírás teljes időtartama alatt.

[8] A fentieket követően 1999. október 4-én a peres felek (helyesen a felperes és az I. rendű alperes) szerződést kötöttek, hogy a felperes használatába adott helyiségek tekintetében a használati és fenntartási költségek kiegyenlítési rendjét szabályozzák. Megállapodtak, hogy az I. rendű alperes 1999. június 1-jétől iroda létesítése céljából a felperes rendelkezésére bocsátja az Ingatlan 5. emeleti, 353,1 m² alapterületű helyiségeit azzal, hogy írásbeli hozzájárulása nélkül a felperes a helyiségeket nem alakíthatja át és új berendezésekkel sem láthatja el. A 4.2 pont alapján a helyiséghasználati díj a szerződés teljes érvényességi időtartamára évi 6,7 USD/m². A kiegyenlítése havonta, az I. rendű alperes felperessel szemben fennálló – az Ingatlan generálfelújítása következtében keletkezett – tartozásának beszámításával történik a bérletbe adott 353,1 nm alapterületű helyiségek 44 évi időtartalmú használatát figyelembe véve. Az 5.2 pont értelmében a felperes akkor szüntetheti meg a jogviszonyt, amikor az általa korábban, az épület generálfelújítására fordított összeget az I. rendű alperes a 4.2 pont szerinti törlesztési módon a felperestől történő kivásárlással kiegyenlíti. Abban az esetben, ha az I. rendű alperes mondja fel a tartós bérletet, a feleknek egyeztetniük kell a tartós bérleti jog visszavásárlásának egyedi feltételeit.

[9] 2018. április 20-án az I. rendű alperes az Ingatlan tulajdonjogát adásvételi szerződéssel átruházta a II. rendű alperesre, majd azt 2020. november 27-én a III. rendű alperes szerezte meg.

[10] 2018. június 27-én az I. rendű alperes a bérleti szerződést azonnali hatállyal felmondta és felszólította a felperest, hogy legkésőbb 2018. július 15-ig hagyja el az Ingatlant és adja át a területet a bérbeadó vagy a bérbeadó által megjelölt személy részére. A használati díj megváltásának összegét 60.327,14 USD-ben jelölte meg. A felperes a 2018. augusztus 8-án kelt levelében nem fogadta el a felmondást és kifejtette azon álláspontját, hogy az I. rendű alperes köteles megfelelő ajánlatot tenni a megváltás módja vonatkozásában, mivel az e körben tett összegszerű javaslat elfogadhatatlan.

III.2.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában az elsődleges kereset vonatkozásában a Pp. 172. § (3) bekezdésének felhívását követően rögzítette, hogy a

szerződés 5.2. és 5.3. pontja lehetővé tette a 44 év határozott idő lejártá előtti felmondást. A régi Ptk. rendelkezései sem tartalmaztak kizáró rendelkezést, ezért megszüntethető volt a szerződés a határozott idő leteltét megelőző felmondással. A megállapítási kereset feltételei egyébként sem állnak fenn, mivel marasztalás is kérhető lenne.

[12] A másodlagos kereset vonatkozásában a PK 7. számú állásfoglalás I. pontjának és a régi Ptk. 137. § (3) bekezdésének felhívásával rámutatott, hogy már az 1984-es megállapodásból is kitűnik, hogy a felek nem tulajdonítottak a felperes által végzett felújítási munkálatoknak tulajdonjogot keletkeztető hatást. A ráépítés jogkövetkezményeit nem kívánták alkalmazni, és a Megállapodásból egyértelmű, hogy a bérleti díj beszámításával kerül kiegyenlítésre a felújítás ellenértéke.

[13] A szerződésszegéssel okozott kár címén előterjesztett harmadlagos kereset vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű alperes jogszerű felmondása nem eredményezett kárkötelmet. A felek a felmondásra tekintettel elszámolásra voltak kötelesek, de szerződésszegés az I. rendű alperes részéről nem állapítható meg.

[14] A jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett negyedleges keresetet alaptalan, mivel ezen a jogcímen csak akkor lehet helye marasztalásnak, ha nincs a felek között szerződés. Az adott esetben azonban a felek között nem vitásan létrejött a Megállapodás, amely egyeztetési és elszámolási kötelezettséget is előírt.

[15] Az ötödleges kereset kapcsán kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés 5.2. pontjának utolsó mondatában írt elszámolásnál nem a szerződés 4.2. pontja szerinti, előre meghatározott bérleti díj az irányadó. A hátralévő 25 évre vonatkozó használati díjat kell kimunkálni arra is tekintettel, hogy a felperes járt elől a teljesítéssel, a teljes ingatlant felújította és a felek megállapodása értelmében jogosult volt az ingatlan használatával a megfelelő kompenzációra. A beszerzett igazságügyi szakértői vélemény azon megállapítása, miszerint az ingatlan jelenleg nem adható bérbe az elsőfokú bíróság számára azt jelentette, hogy az időközben a felek tartós jogviszonyában bekövetkezett ár- és értékviszonyváltozás, az életszínvonal emelkedésével együtt járó igények növekedése és az épület amortizációja folytán a felperes által 1988-ban befejezett felújítás amortizációja már megtörtént. Annak ellenértékét tehát a felperes felhasználta az időközben esedékessé váló bérleti díjak beszámításával, így az ötödleges kereset is alaptalan.

IV.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes és az I. rendű alperes terjesztettek elő fellebbezést.

IV.1.

[17] A felperes fellebbezésében kérte elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés hozatalát, másodlagosan a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a keresete alaptalan, melynek körében részletesen kifejtette az érveit. Állította, hogy a megállapítási kereset feltételei fennálltak, amennyiben mégsem, akkor az elsőfokú bíróság nem hozhatott volna érdemi

döntést az eljárási hibában szenvedő kereseti kérelemről, mivel az sérti a Pp. 172. § (3) bekezdését.

[18] Kifogásolta, hogy ez elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy miért mellőzte a ráépítési igény vonatkozásában a szakértőnek feltenni indítványozott kérdéseit, amellyel megsértette a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdését, az ítélet teljességének elvét. Álláspontja szerint az F/14. alatt csatolt fényképfelvétel igazolja, hogy a tetőteret ő alakította ki és a perbeli igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztja az átépítési munkák elvégzését. Mindezeket nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, ahogy tanúl tanúvallomását sem.

[19] Alaptalanul mellőzte továbbá az egyeztetések tartalmával kapcsolatosan a tanúk meghallgatását, aminek az elvégzett generálfelújítás értéke szempontjából is jelentősége lett volna. 2018 júliusában és augusztusában ugyanis az egyeztetések még arról folytak, hogy az I. rendű alperes kompenzációként ingatlanokat vásárol a részére, tehát maga sem gondolta, hogy a használati díj visszavásárlási értéke 60.327,14 USD. Az elsőfokú bíróság nem értékelte az F/20. alatt benyújtott, 1997. március 22-i I. rendű alperesi levelet, amely 4.888.996 transzferábilis rubel felújítási értéket ismert el. Nem értékelte az F/22. alatt benyújtott tervdokumentációt és az egyéb okirati bizonyítékokat sem, amelyek az elvégzett generálfelújítás nagyságrendjét igazolják. A bizonyítékok értékelésének hiánya a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését jelenti.

[20] A Pp. 373. § (3) bekezdésére hivatkozással további fényképfelvételeket csatolt, amelyekkel a szerkezeti átalakításokat kívánta igazolni.

IV.2.

[21] Az I. rendű alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet indokolásának részbeni megváltoztatására irányult, melynek körében kérte, hogy az ítéltábla „mondja ki”, hogy az elszámolás alapja a Megállapodásban rögzített bérleti díj és az annak alapján kalkulált összeget a felperesnek megfizette, ezért sem kártérítés, sem jogalap nélküli gazdagodás, sem elszámolás, sem semmilyen más jogcímen a felmondással összefüggésben nem tartozik.

[22] A fellebbezési ellenkérelmében a fentieket meghaladóan kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes ténybeli és jogi indokai alapján. Állította, hogy a fellebbezéshez csatolt bizonyíték a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján nem vehető figyelembe, továbbá az elsőfokú bíróság alappal mellőzte a tanúk meghallgatását, mivel a felperes kizárólag az egyeztetések körülményeire vonatkozóan indítványozta őket meghallgatni, a felújítás értékére nem.

V.

[23] A II. rendű alperes kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Hangsúlyozta azt is, hogy utólagos bizonyításnak a másodfokú eljárásban nincs helye a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján.

[24] A III. rendű alperes a másodfokú eljárásban nem tett nyilatkozatot.

VI.

[25] A felperes a fellebbezési tárgyaláson az ítéltábla tájékoztatását követően kérte figyelembe venni, hogy a Pp. 173. § (2) bekezdés c) pontjába ütköző keresethalmazat érdemi elbírálása olyan lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ami az elsőfokú ítélet érdemi felülbírlatát kizárja, ezért ezen okból is kérte a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[26] Az I. rendű és a II. rendű alperesek az ítéltábla tájékoztatását követően kifejtették, hogy az észlelt perakadály okán felmerülhet egyrészt az eljárás megszüntetése valamennyi alperes vonatkozásában, másrészt – amennyiben érdemi határozathozatalra a kereset ebben a formában nem alkalmas – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. Érvelésük szerint ugyanakkor az érdemi felülbírlat nem kizárt, mivel – ahogy arra az elsőfokú eljárásban is hivatkoztak – a II. rendű és a III. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset, így tehát az elsődleges keresetnek a második része és a ráépítésen alapuló kereset egymással ténylegesen vagylagos viszonyban vannak.

VII.

[27] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta.

VIII.

[28] A felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet érdemben nem felülbírlható az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértése miatt.

VIII.1.

[29] A felterjesztett iratokból megállapíthatóan a felperes a látszólagos tárgyi keresethalmazatban álló keresetét eredetileg kizárólag az I. rendű alperessel szemben terjesztette elő és a perfelvételi szakban a másodlagos keresetét – figyelemmel az Ingatlan tulajdonjogában történt változásra – kiterjesztette a II. rendű alperesre (28. ssz. jkv.), majd a perfelvétel lezárását követően – szintén a tulajdonjogban bekövetkezett változásra hivatkozással – a III. rendű alperesre (125. ssz. beadvány). Ezt meghaladóan úgy nyilatkozott, hogy az elsődleges keresetének a felmondás érvénytelenségének megállapításán túli „második része” is kiterjed a II. rendű és a III. rendű alperesekre (61. ssz. jkv. 3. oldal 4. bekezdés; 145. ssz. beadv. 1. oldal 1. pontja). A 250.000.000 forint és járulékai megfizetésére kötelezés iránti harmadlagos, negyedleges és ötödleges keresetét ugyanakkor továbbra is kizárólag az I. rendű alperessel szemben tartotta fenn.

[30] Az elsőfokú bíróság azzal követett el lényeges eljárási szabálysértést, hogy a II. rendű és a III. rendű alperesek perbevonását úgy engedte meg, hogy a perbevonás feltételei a felperesi nyilatkozatok alapján nem álltak fenn és így olyan keresetet bírált el, amely előterjesztésére a Pp. nem ad lehetőséget.

[31] További alperes perbevonását, azaz a keresetkiterjesztést a Pp. 53-54. §-a szabályozza. Az adott esetben azonban – a látszólagos tárgyi keresethalmazatra tekintettel – nem hagyható figyelmen kívül a Pp. 173. § (2) bekezdésének c) pontjában írt szabály, amely alapján egymással eshetőleges vagy vagylagos viszonyban álló több kereset akkor terjeszthető

elő, ha több alperes esetén valamennyi keresetet valamennyi alperes ellen indítják. Mindez következik a Pp. 170. § (2) bekezdésének a) pontjából is, melynek értelmében a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelem valamennyi alperessel szemben olyan perelőfeltétel, amelynek elmulasztása esetén a kereset érdemben nem bírálható el.

[32] A fentiek alapján a II. rendű és a III. rendű alperesre vonatkozó keresetkiterjesztés meg nem engedett látszólagos tárgyi keresethalmazatot eredményezett, mivel több alperes együttes perlése csak valódi személyi keresethalmazatban, a Pp. 173. § (2) bekezdésének c) pontjában írtaknak megfelelően és a pertársaság szabályai szerint lehetséges, amely alól csak az képez kivételt, ha törvény által megengedett a feltételhez kötött együttes perlés (pl. adós és sortartó kezes, betéti társaság és beltág). A felperes által előterjesztett keresethalmazat érdemi elbírálásának akadályát képezi, hogy már az elsődleges keresetről sem hozható a II. rendű és III. rendű alperesek tekintetében teljeskörű ítéleti rendelkezés, mivel a felmondás érvénytelenségének megállapítására vonatkozó igény velük szemben nem került előterjesztésre, hiszen a [41] bekezdésben írtak szerint a felperes maga is úgy tekintette, hogy az elsődleges keresetének csak a „második része” terjed ki rájuk is. Mindezen túl az elsődleges és másodlagos kereset esetleges alaptalansága esetén szükségszerűen vizsgálandó további, 250.000.000 forint és járulékai megfizetésére vonatkozó igényekről sem hozható a II. rendű és III. rendű alperesek tekintetében semmilyen ítéleti rendelkezés.

[33] A kifejtettekből következően eredménytelenül érveltek az I. rendű és II. rendű alperesek azzal, hogy az elsőfokú ítélet érdemben felülbíráható, melynek körében utal arra is az ítéltábla, hogy a II. rendű és a III. rendű alpereseket érintő kereset eshetőleges viszonyban van egymással, hiszen a felperes a ráépítésre alapított igényének elbírálását csak az elsődlegesnek megjelölt igénye alaptalansága esetére kérte és fel sem merül a vagylagosság, amely egyébiránt akként értelmezendő, hogy a felperes által követelt igények közötti választás jogát jogszabály vagy a felek szerződése az alperes részére biztosítja. Mindennek ugyanakkor nincs jelentősége, mivel a Pp. 173. § (2) bekezdés c) pontja az eshetőleges mellett a vagylagos keresetek esetén is tiltja olyan keresethalmazat előterjesztését, amely nem valamennyi alperes ellen irányul. Az ítéltábla megítélése szerint az adott esetben az eljárás valamennyi alperes vonatkozásában történő megszüntetésére sincs jogszabályi lehetőség, az I. rendű és II. rendű alperesek maguk sem jelölték meg az erre vonatkozó érvelésük eljárásjogi alapját.

IX.

[34] A fent kifejtett lényeges eljárási szabálysértés önmagában kizárja az elsőfokú ítélet érdemi felülbírlatát – csakúgy, mint az I. rendű alperesi fellebbezésének érdemi vizsgálatát –, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 381. § alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

X.

[35] A megismételt eljárást az elsőfokú bíróságnak a perfelvételi szaktól kell folytatnia abból kiindulva, hogy a felperes további alperesek perbevonására irányuló nyilatkozatot tett, amely alapján azonban a Pp. 54. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a keresetkiterjesztés engedélyezésére nem nyílik lehetőség. Erre tekintettel megfelelő határidő biztosításával fel kell hívnia a felperest, hogy valamennyi alperessel szemben terjesszen elő a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontjának és a 173. § (2) bekezdés c) pontjának megfelelő tartalmú keresetet. Ezt

követőn, a felhívás eredményének függvényében kell döntést hoznia az elsőfokú bíróságnak a Pp. 54. §-a szerint a keresetkiterjesztés engedélyezése tárgyában, így kerül abba a helyzetbe, hogy egy a Pp. előírásainak megfelelő keresetről érdemi döntést hozzon.

XI.

[36] Az ítéltábla a hatályon kívül helyezésre tekintettel a felperesnek, valamint az I. rendű és a II. rendű alpereseknek – az IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdése alapján, a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel mérsékelt összegű – ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltségét, továbbá a felperes illetékmentessége folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illeték összegét a Pp. 386. § (3) bekezdése szerint csupán megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell a megismételt eljárás eredményeként hozott döntésében határoznia. A III. rendű alperes másodfokú perköltséget nem számított fel, ezért arról a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében az ítéltáblának nem kellett határoznia.

Budapest, 2022. január 20.

dr. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

dr.	Balsai	Csaba	Zoltán	s.k.
dr. Vasady Loránt Zsolt s.k.				
	előadó	bíró		
bíró				